

BİR SİLAH OLARAK İNSÜLİN*

Insulin as a Weapon

Zeynep TIRMIKÇIOĞLU¹

ÖZET

Seri cinayet işleme, erkeklerde daha sıktır; genellikle cinayet silahı kesici delici aletlerdir. Kadın seri katiller ve sağlık çalışanı seri katiller ise yöntem olarak sıklıkla yüksek doz ilaç ve zehir kullanmaktadır. Literatüre geçmiş 100’den fazla sağlık çalışanı seri katil vardır, ancak bunlar açısından ortak bir özellik belirlemek oldukça zordur. En sık hemşireler, sağlık çalışanı seri katil olarak karşımıza çıkmaktadır. İnsülin, sağlık çalışanı seri katiller tarafından cinayetlerde morfinden sonra en çok seçilen ilaçtır. Yüksek doz insülin enjeksiyonundan sonra şiddetli hipoglisemik koma ve kalıcı nörolojik sekeller meydana gelebilir. Bu çalışmada internet kaynaklı bibliyografik veri tabanları incelenerek sağlık çalışanı seri katillerle ilgili literatür bilgisine ulaşıldı. İnsülin kullanarak seri cinayet işleyen 8 hemşire tespit edilmiştir. Sağlık çalışanı seri katillerle ilgili detaylı aramada insülinin sadece hemşireler tarafından kullanıldığı bulunmuştur. İnsülin kullanarak cinayet işleyen seri katil hemşirelerin 3’ü kadın, 5’i erkektir. Yaşları 23 ve 44 arasında değişen seri katillerden ikisi hariç diğerleri 2 yıl içerisinde yakalanmıştır. İnsülin sıklıkla (5/8) tek ilaç olarak kullanılmış; sadece 3 seri katil, insülini lidokain, digoksin ya da sedatiflerle birlikte kullanmıştır. Bu çalışmada incelenen seri katiller şüphe uyandırmayan, hatta güvenilir kabul edilmiş hemşirelerdir. Bu araştırma yazısında tespit edilen 8 seri katil hemşirenin kısa biyografilerine de yer verilmiştir. Hemşirelerden ikisinde kendine ya da himayesinde bulunanlara zarar vererek dikkat çekme hastalığı olan Münchausen (by proxy) sendromu olması dikkat çekicidir. Bazı katiller, “merhamet” hastayı acılarından kurtarmak üzere öldürdüğünü savunsa da bazılarında hastalara karşı ciddi bir öfke ve tiksinti olduğu açıktır. Bu durumda hasta ile olan zorunlu yakınlık, kurbanı savunmasız bırakırken katili sınır tanımayan bir saldırganlığa dönüştürebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Seri Katil, Cinayet, Hemşire, İnsülin, Münchausen

ABSTRACT

Female serial killers and healthcare serial killers frequently use high doses of drugs and poisons as method of killing. There are more than 100 healthcare serial killers in the literature, but it is very difficult to identify a common feature for them. Most of healthcare serial killers are nurses. Insulin is the drug of choice after morphine in murders. Severe hypoglycemic coma and permanent neurological sequelae may occur after high dose insulin injection. In this study, internet-based bibliographic databases were examined and literature information on healthcare serial killers was obtained. Eight nurses who committed serial murder using insulin were identified. A detailed search on healthcare serial killers showed that insulin was used in murders only by nurses. 3 of the serial killer nurses who commit murder using insulin are female and 5 are male. Except for two of the killers aged between 23 and 44, they were caught within 2 years. Insulin was often (5/8) used as the single drug; Only 3 serial killers used insulin in combination with lidocaine, digoxin or sedatives. The serial killers examined in this study are nurses who are not suspicious, even considered reliable. Short biographies of the serial killer nurses are also included in this paper. It is noteworthy that two of them have Münchausen (by proxy) syndrome, which is a disease of attracting attention by harming themselves or those under their care. While some murderers argue they kill the patients to save them from pain, it is clear that some have serious anger and hate them.

Keywords: Serial Killer, Murder, Nurse, Insulin, Münchausen

1. ORCID: 0000-0002-5639-4665

1. Doç. Dr., İzmir Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Klinik Farmakoloji ve Toksikoloji Birimi, dr.zeyneb@hotmail.com

*TIRMIKÇIOĞLU, Z. (2022). “Bir Silah Olarak İnsülin”, *Akademi Sosyal Bilimler Dergisi*, C. 9, S. 25, s.36-50.
Makale Geliş Tarihi: 29 Haziran 2021 Kabul Tarihi: 11 Ocak 2022

EXTENDED ABSTRACT

Serial murder is more common in males, and murder weapons are usually sharp tools. On the other hand, female serial killers and healthcare serial killers frequently use high doses of drugs and poisons as method of killing. There are more than 100 healthcare serial killers in the literature, but it is very difficult to identify a common feature for them. Most of healthcare serial killers are nurses. Insulin is the second drug of choice in murders (first drug of choice is morphine). Severe hypoglycemic coma and permanent neurological sequelae may occur after high dose insulin injection. In this study, internet-based bibliographic databases were examined and literature information on healthcare serial killers was obtained. Eight nurses who committed serial murder using insulin were identified. In a detailed search of healthcare worker serial killers, it was found that insulin was used only by nurses. Of the serial killer nurses who committed murder using insulin, 3 were female and 5 were male. Except for two of the serial killers aged between 23 and 44, the others were caught within 2 years. Three of the serial murders took place in the United States, three in England, one in the Netherlands and one in Belgium. One of the serial killers, who can remain active for more than 10 years, is a Dutch male nurse who is thought to be responsible for the deaths of 5–264 victims in 11 years (between 1960 and 1971). Another American nurse was responsible for the deaths of 18-40 patients between 1988 and 2003 and used high-dose insulin and digoxin injections in the murders. Insulin was often (5/8) used as the sole drug; only 3 serial killers used insulin with lidocaine, digoxin, or sedatives. It can be emphasized that serial killer nurses cannot hide for a long time and they have been caught in a short time, especially in recent years. This can be explained by the increase in the number of murders committed with insulin over time and the fact that externally administered insulin can be detected in forensic medicine examinations. Although the ones who can hide for a long time of these serial murderers have frequently changed places, it is seen that the patient profiles have not changed. Elderly patients are often sacrificed; but the Beverly Allitt case is the exception. She killed babies and children under her supervision, and she had Munchausen (by proxy) syndrome. Another nurse, Bobbie Sue Dudley Terrel, had also the same syndrome; but her victims have been elderly patients. In Munchausen syndrome, which is also called “revolt against medicine”, there is a need to draw attention by making herself or those under her supervision (patients, children, etc.) sick. Since they are fictional diseases, they appear as situations that cannot be cured, and medicine is helpless. The frequency and persistence of these conditions provide clues for Munchausen syndrome. Serial killers investigated in this study are nurses who are not arousing suspicion and are even considered reliable. Nurses used their drug knowledge and enforcement powers to commit murder. Unlike other serial murders, the murders are not committed for sexual reasons, and almost all of the stories include a motive of power control or mercy called the “angel of death”; but it is noteworthy that very few of the victims were actually fatal cases. Nurses are the healthcare workers closest to the patients due to their positions in the health service. Empathizing with the patient is more common in nurses compared to physicians. However, it is clear that some nurses had serious anger and hatred towards the patients, although some of them claimed that they “pity” the suffering patients and commit murder to relieve the patients of suffering. In addition, it was concluded that insulin, unlike anesthetics such as morphine, could be a more accessible and applicable murder weapon in the hospital setting.

GİRİŞ

Seri cinayetler, kurbanların özellikleri ve öldürülüş biçimleri açısından benzerlik gösteren, üçten fazla kurbanın, otuz günden daha uzun bir zaman diliminde ve arada bekleme dönemleri olacak şekilde öldürüldüğü cinayetlerdir (Bartels ve Parsons, 2009:267-280). Seri katiller antisosyal özellikler gösteren, empati ve suçluluk duygusundan uzak psikopatlardır (Stone, 2001:1-18). Sosyal zekalarının iyi olması nedeniyle ilk bakışta psikopat oldukları fark edilmeyebilir; göze batmayan ve hatta etkileyici kişiler olabilirler. Plan yapabilirler; ancak hareketlerini kontrol edemezler ve dürtüleri ile hareket ederler (Demirbaş, 2019: 172-211).

Seri cinayetlerde şehvet, heyecan, maddi kazanç, dikkat çekme, güç/kontrol en sık karşılaşılan cinayet motifleri arasında sayılabilir. Seri cinayet işleme, erkeklerde daha siktir; bunlar genellikle zevk düşkünü katillerdir (Bartol ve Bartol, 2018). Katillerin kurbanları sıklıkla kesici delici alet, ateşli silah veya elle boğmak suretiyle öldürdüğü gözlenmektedir. Zehirle ve yüksek doz ilaçla öldürme daha az rastlanan bir yöntemdir (Shepherd ve Ferslew, 2009: 342-347). Öte yandan kadın seri katillerin en sık başvurduğu yöntem zehirle öldürmektir. Kadın seri katillerde seksüel ve sadizm güdülü cinayetler çok nadir gözükmektedir (Frei, Völm, Graf ve Dittmann, 2006: 167-176).

Sağlık çalışanı seri katiller, klasik seri katillerden ayrılan bir diğer gruptur. Bu tip seri katillerin “ölüm melekleri” ya da “merhamet melekleri” olarak adlandırıldıkları da bilinmektedir. Literatüre geçmiş 100’den fazla sağlık çalışanı seri katil vardır, ancak bunlar açısından ortak bir özellik belirlemek oldukça zordur. Konuyla ilgili yapılmış çalışmalar sayılıdır (Beine, 2003: 373-386; Yorker, Kizer, Lampe, Forrest, Lannan ve Russell, 2006: 1362- 1370; Lubaszka, Shon ve Hinch, 2014: 1-28; Yardley ve Wilson, 2016 :39-55; Field, 2007; Tırmıkçıoğlu, 2021 :189-196). Sağlık çalışanı seri katil olarak karşımıza en sık hemşireler çıkmaktadır. Sıklıkla ölümcül enjeksiyonlar ve onu takiben yastıkla ya da elle boğma, zehirlenme ve yaşam desteğini kesme gibi yöntemler kullanılmaktadırlar (Field, 2007).

İnsülin, sağlık çalışanı seri katiller tarafından cinayetlerde morfinden sonra en çok seçilen ilaçtır (Yorker vd., 2006). Şeker hastalığı olarak bilinen diabetes mellitus tedavisinde kullanılan insülin, glikoz metabolizmasını ve hücre içine girişini direkt etkileyerek kan şekerinin düşmesine neden olur. Glikozun hücre içine girişine potasyum ve magnezyum geçişi de eşlik eder. Ayrıca insülin, glikojen oluşumunu ve lipogenezi de tetikler. 800-3200 ünite insülin enjeksiyonundan sonra şiddetli hipoglisemik koma, kalıcı nörolojik sekeller ve ölüm meydana gelebilir. Oral olarak uygulanan insülin emilmez ve toksik değildir. Hipogliseminin oluşma süresi, insülinin dozuna ve uygulama yoluna bağlı olarak değişebilir. Klinik olarak ajitasyon, konfüzyon, koma, nöbet, taşikardi ve aşırı terleme görülür. Serum potasyum ve magnezyum düzeylerinde de düşüş olabilir. Dışarıdan uygulanan insülin, endojen insülininden (örneğin insulinozomaya bağlı) C-peptid düzeylerine bakılarak ayırt edilebilir. Böylelikle hastadaki hipoglisemi ve aşırı insülinin yüksek doza bağlı olup olmadığı da tespit edilebilir (Olson vd., 1999: 82-83).

Bu araştırmada, sağlık çalışanı seri katiller içerisinde çoğunluğu oluşturan hemşire seri katiller ve bu katillerden kurbanlarını cinayet silahı olarak ikinci sıklıkta gördüğümüz insülin ile öldürenler değerlendirmeye alınmıştır. Seri katillerin profilleri incelenerek detaylı veriler sunulmuş olup yaşam öyküleri ve cinayet öyküleri üzerinden benzer ve farklı yönleri ele alınarak bir değerlendirme yapılması amaçlanmıştır.

1. Yöntem

İnternet kaynaklı bibliyografik veri tabanları incelenerek sağlık çalışanı seri katillerle ilgili literatür bilgisine ulaşıldı. Web of Science, PsycInfo, Pubmed, Google Scholar ve Google Books internet veri tabanı olarak kullanıldı. Arama terimleri olarak, “serial killer”, “poison”, “nurse”, “serial killer [AND] poison”, “poison [AND] murder”, “healthcare worker [AND] serial killer”, “healthcare worker [AND] poison”, “nurse [AND] serial killer”, “nurse [AND] poison” kullanıldı. Ayrıca internette içeriği olmayan, seri katillerle ilgili yerli ve yabancı kitaplar kaynak olarak kullanıldı.

İnternet taraması sonucu oluşturulan liste, öncelikli olarak Beine (2003), Yorker ve diğerleri (2006), Field (2007) ve Lubaszka ve diğerlerinin (2014) çalışmalarındaki listelerle karşılaştırıldı. Bu çalışmalarda araştırmacılar metodolojik olarak internet kaynaklı kitle medyası taramaları ve dava olgularına ulaşmayı sağlayan LexisNexis veri tabanını kullanmışlardır. Bu çalışmalarda listelerden hemşireler ve insülin kullanımı tespit edilenler güncel listeye eklendi. Wikipedia ve Murderpedia isimli internet ansiklopedileri ile elektronik gazete arşivleri kullanılarak listedeki seri katillerin profilleri oluşturuldu. Buna göre katilin cinsiyeti, mesleği, kurban sayısı (kesin-olası), doğum tarihi, aktif olduğu yıllar, aktif olduğu yaş ile olayın gerçekleştiği ülke belirlendi. Elde edilen veriler birkaç kaynaktan doğrulanarak kaydedildi.

1900- 2020 yılları arasını kapsayan bir değerlendirme yapıldı. İlaç ya da zehir kullanarak kurbanlarını öldüren 60 sağlık çalışanının bilgisine ulaşıldı. Güncel listeden hemşire olmadığı belirlenenler (6 doktor, 6 yardımcı sağlık personeli, 1 evde bakım görevlisi), mahkeme sonucu beraat edenler (2 hemşire), gerçekleşmemiş cinayet girişimleri ile kurban sayısı 3’ün altında kalanlar (6 hemşire) çıkarıldı. Psikiyatrik hastalığı nedeniyle ceza almamış; ancak cinayet işlediği sabit olanlar da çalışmaya dahil edildi (2 hemşire). Çalışmaya dahil edilen 41 hemşirenin cinayet silahı olarak kullandığı ilaçlar incelendiğinde en sık insülin (8 hemşire) ve morfin (7 hemşire) tespit edilmiş olup insülin kullanan seri katil hemşireler, yaşam öyküleri ve cinayet öyküleri araştırılarak benzer ve farklı yönleri açısından mercek altına alınmıştır.

2. Bulgular

İnsülin kullanarak seri cinayet işleyen 8 hemşire tespit edilmiştir. Elde edilen bulgular Tablo 1’de verilmiştir. Sağlık çalışanı seri katillerle ilgili detaylı aramada insülinin sadece hemşireler tarafından kullanıldığı bulunmuştur. İnsülin kullanarak cinayet işleyen seri katil hemşirelerin 3’ü kadın, 5’i erkektir. Yaşları 23 ve 44 arasında değişen seri katillerden ikisi hariç diğerleri 2 yıl içerisinde yakalanmıştır. Seri cinayetlerin 3’ü Amerika, 3’ü İngiltere, biri Hollanda ve biri Belçika’da gerçekleşmiştir. 10 yıldan uzun süre aktif kalabilen seri katillerden ilki, Hollandalı bir erkek hemşire olup 11 yıl içerisinde (1960- 1971 yılları arasında) 5- 264 kurbanın ölümünden sorumlu olduğu düşünülmektedir. Amerikalı bir diğer hemşire ise 1988- 2003 yılları arasında 18- 40 hastanın ölümünden sorumlu olup cinayetlerde yüksek doz insülin ve digoksin enjeksiyonu kullanmıştır. İnsülin sıklıkla (5/8) tek ilaç olarak kullanılmış; sadece 3 seri katil, insülini lidokain, digoksin ya da sedatiflerle birlikte kullanmıştır.

2.1. Frans Hooijmaijers (1960- 1975, Hollanda/ Kerkrade)

İnsülin enjeksiyonu ile seri cinayet işlediği ilk tespit edilen hemşire, Frans Hooijmijers olarak kayda geçmiştir. 1960’larda bir psikiyatri kliniğinde yatan 9 yaşlı hastanın ölümünden sorumlu tutularak yargılanmış; ancak mahkeme jürisi 4 cinayet hakkında yeterli delil bulunmadığından sanığın 5 cinayet nedeniyle 13 yıl hapsine karar vermiştir (The New York Times, 1976). 41 yaşında hapse giren erkek hemşirenin 200’ün üzerinde hastanın ölümünden sorumlu olduğu düşünülmektedir; ancak delil

yetersizliği nedeniyle bu kanıtlanamamıştır. Cinayetlerini 25- 36 yaşları arasında işlemiş ve 11 yıl süreyle yakalanmamıştır. Kurbanları arasında hem erkek hem kadınlar bulunmaktadır ve hepsi bakıma muhtaç yaşlı hastalardır. Cinayet motifi güç kontrolü olarak belirlenmiştir (Frans Hooijmaijers ve Murderpedia, 2021). 2006 yılında 71 yaşında doğal nedenlerle öldüğü kayıtlara geçmiştir.

Hollanda yerel kaynaklarında “Dikke Frans”, yani Şişko Frans olarak geçen hemşire, 240 kilo ağırlığındaydı. Temizlik konusunda takıntılı olduğu, hasta koşullarının kesinlikle derli toplu olmasını istediği belirtilmektedir. Etrafına karşı iyi, samimi ve çok dindar bir Katolik olarak bilinmekteydi; eski bir rahip olduğu da kaydedilmiştir. Ağustos 1975’te Heerlen’den 89 yaşındaki Bayan Braams’ın ölümünü şüpheli bulan ailesi şikâyette bulunmuş ve deliller Hooijmaijers’i işaret etmiştir. Evinde yapılan aramada kurbanlarına ait mücevherlerin çıkması seri katilin yakalanmasına neden olmuştur. İlk ifadesinde yaşlı kurbanlarına acıyarak “O yaşlıları sefaletlerinden kurtarmak istedim. Onları biraz dinlendirmek istedim” şeklinde iken daha sonra bu ifadesini geri çekmiştir. Hollanda’daki seri katilleri konu alan “Seriemoordenaars in Nederland” adlı kitapta ülkenin en büyük seri katili olarak yer almıştır (Crimesite, 2013).

2.2. Cecile Bombeek (1976- 1977, Belçika/ Wetteren)

Cecile Bombeek, yaşları 75- 80 arasında değişen 3 hastayı öldürdüğünü itiraf ederek 1978 yılında tutuklanmış Katolik rahibe hemşiredir. 1977 yılı başlarında Belçika’nın Wetteren bölgesindeki bir devlet hastanesinde geriatri koşullarındaki ölümlerin artması diğer hemşirelerin dikkatini çekti. Yalnızca ölümler değil, bazı yaşlı hastaların da sadistçe muameleye uğradığı, örneğin idrar yolu kateterlerinin çekilmiş olduğu tespit edildi. Böylece şüpheler Cecile Bombeek üzerine toplanmış oldu (Cecile Bombeek ve Murderpedia, 2021).

44 yaşındaki hemşire, 1933 yılında koyu Katolik bir ailenin kızı olarak dünyaya gelmişti. 15 yaşından sonra apostolik Aziz Joseph kilisesine bağlılığı ve çalışmaları nedeniyle “Sister Godfrida” ve “Mother Superior” unvanlarını aldı. Cinayetleri, 1976 yılında geçirdiği beyin ameliyatı sonrasında işlemiş olması dikkat çekicidir. Cecile Bombeek’in ameliyat sonrası morfin bağımlısı haline geldiği ve bu nedenle, pek de ucuz olmayan morfine ulaşmak için, yaşlı hastaları suistimal ettiği düşünülmektedir. Polisin yaptığı soruşturmada, rahibe hemşirenin yaşlı hastalardan bir yıl içerisinde yaklaşık 30.000 dolar para aldığı ve bunu onlara daha iyi bakmak karşılığında teklif ettiği tespit edilmiştir. Muhtemelen kendisine yardımcı olmayan yaşlı hastalara öfke duyarak onları ortadan kaldırmayı düşünmüştür (Latta, 2016: 25-29).

Cecile Bombeek’in özel hayatına dair ipuçları da sıradışı bir karakter olduğunu göstermektedir. Lezbiyen olduğu ve sevgililerine şarap ve pahalı yiyecekler sunmak için de paraya ihtiyacı olduğu; tüm bunların sonucunda zamanla yaşlı hastalarına karşı sadistçe davranışlarda bulunarak onların paralarına el koyduğu bilinmektedir. Gözaltında üç cinayeti itiraf eden hemşire, yaşlı hastaları geceleri uykusunu bölecek şekilde gürültü çıkardıkları ve zor hastalar oldukları için yüksek doz insülin vererek öldürdüğünü söylemiştir. Hastane yönetim kurulu sözcüsüne göre ise Cecile Bombeek, 30’a yakın hastanın ölümünden sorumlu olabilir (Cecile Bombeek ve Murderpedia, 2021).

Cecile Bombeek’in hayatı, Giulio Berruti’nin yönettiği “Suor Omicidi” (1979), diğer ismiyle “Killer Nun” filmine konu olmuştur. Filmdeki Rahibe Gertrude karakteri, morfin bağımlısı, lezbiyen ve sadist bir hemşire olarak sunulmuştur. Rahibe, giderek artan psikotik davranışları ile hem çevresine hem de yaşlı hastalarına zarar vermekte ve onları öldürmeye başlamaktadır. Oldukça ses getiren senaryosuyla bu İtalyan filmi, Cecile Bombeek’in hayatına ayna tutarak başarılı olmuş ve farklı ülkelerde, farklı zamanlarda, reproduksiyonlarla gösterime girmiştir (Killer Nun, 1979).

2.3. Otha Harrison Hart (1979, ABD/ Oregon, Eugene)

İnsülin enjeksiyonu ile işlenen cinayetlerde, kurbanın diyabetik olması daha olasıdır. Ancak Otha Harrison Hart vakası, diyabetik olan bir hemşirenin kendi ilacını kurbanına vermesi açısından farklıdır. 1983 yılında mahkemeye çıkarılan erkek hemşire, üçü çok yaşlı ve biri komada olan 4 hastanın ölümünden sorumlu tutulmuştur. 1979 yılında Eugene kliniğinde çalışan hemşire, daha sonra bu hastaları öldürdüğünü itiraf etmiş ve 34 yaşında tutuklanarak cezaevine girmiştir. Kayıtlara göre 43 yaşında ölen Otha Harrison Hart, kurbanlarını çok acı çektikleri için öldürdüğünü söylemiştir. Yaşları 85- 90 arasında değişen üç yaşlı hastasını yüksek doz insülin enjeksiyonu ile öldürdüğünü, bunu yaparken hastalarının bunun farkında olduğunu ve bir hastasının teşekkür etmek için elini öptüğünü ifade etmiştir. Kendini “merhamet meleği” olarak gören Hart’ın diğer kurbanı ise 22 yaşında bir erkek hastadır ve durumun farkında olmasına imkan yoktur; çünkü komadadır. Kurbanların ölüm nedenleri “doğal nedenler” olarak kayda geçmiş; seneler sonra cinayetler itiraf edilmiş olsa dahi insülinin tespiti mümkün olmamıştır. Bu nedenle Otha Harrison Hart, ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası değil, cinayete teşebbüs suçundan ceza almıştır (United Press International, 1984).

2.4. Bobbie Sue Dudley Terrell (1984-1985, ABD/ Florida)

1986 yılının mart ayında 33 yaşındaki Bobbie Sue Dudley Terrell, yaşlı bir hastasını yüksek dozda insülin vererek öldürmekten tutuklandı. Polis, araştırmalarında 1984 yılının Kasım ayında, katilin gece hemşiresi olarak çalıştığı yaşlılar kliniğinde iki hafta içerisinde 12 yaşlı hastanın gizemli bir şekilde öldüğünü tespit etti. Gece nöbetlerinde kendisine zarar vererek polisi aradığı, çok korktuğunu ve klinikte bir seri katil olabileceğini ifade ettiği kayıtlara ulaşıldı. Yapılan aramalarda ölen yaşlı hastaların isimleri ve ölüm saatlerini kaydettiği bir liste ele geçirildi. Tekrar tekrar yapılan otopsielerde insüline rastlanılamaması, uzun zaman geçmesi nedeniyle insülinin parçalanmış olması nedeniyle, ilk cinayetlerine ait kesin kanıtı ulaşılamadı. Ancak 12 yaşlı hastayı benzer şekilde yüksek doz insülin vererek öldürdüğü kanaatine varıldı. 1988’de 65 yıl hapis cezasına çarptırıldı, 2007 senesinde hapiste öldü (Ramsland, 2006: 52-53).

Bobbie Sue, kilolu, miyop ve utangaç biri olarak büyümüştü. Yedi kardeşinden dördünün müsküler distrofisi vardı ve ikisi bu hastalıktan öldü. Okul yıllarında dine olan ilgisi nedeniyle okul arkadaşları tarafından eğlence konusu oldu. Ancak kilise, Bobbie’nin org çalarak ve güzel sesiyle şarkı söyleyerek Pazar ayinlerinde kendisini gösterebildiği bir yerdi. 1976’da hemşire olarak çalışmaya başladı. Hiç kuşkusuz bu mesleği seçmesinde ailesinin hastalığı büyük rol oynadı. Hemşireliğe başladıktan kısa bir süre sonra Danny Dudley ile evlendi; ancak çocuk sahibi olamayacaklarını öğrendiklerinde evliliği de sarsılmaya başladı. Bir erkek çocuk evlat edinen çiftin evliliği, çocuğun kazara yüksek doz ilaç içmesi ve hastanelik olması nedeniyle sonlandı. Boşanma sırasında eski eşi, Bobbie’yi şizofreni tedavisi için kullandığı ilaçları kasıtlı olarak çocuğa vermekle suçladı. Buradan da anlaşılıyor ki Bobbie Sue, o yıllarda psikiyatrik tanısını almıştı ve hızla kötüleşmekteydi. Kısa süre içerisinde beş defa hastaneye yattı. Yumurtalık ve rahim ameliyatı, kırılan kolu, safra kesesi problemleri, ülser ve zatürre nedeniyle tedavi gören Bobbie Sue, daha sonra gönüllü olarak bir ruh sağlığı hastanesinde bir yıldan uzun süre tedavi gördü. Bu esnada kısa sürelerle hemşirelik yapmış olsa da işini sık sık hastalık nedeniyle bıraktı. Görev başında da garip olaylarla gündeme gelmekteydi; aniden düşüp bayılıyordu. İki defa kendi vajinasına makas sokmuştu ki sonuncusu acil serviste müdahale gerektirdi. Başka bir hastanede göreve başladıktan sonra, acil servis kayıtlarına göre 1984’te, bu defa yoğun rektal kanama ile hastaneye başvurdu. Çok sayıda klinikte iş değiştiren Bobbie Sue, aynı yıl içerisinde seri cinayetlerini işlemeye başladı (Bobbie Sue Terrell ve Murderpedia, 2021).

Bobbie Sue ile ilgili hastane kayıtları, borderline şizofren bir hasta olduğunu ve Münchausen sendromu olduğunu göstermektedir. Münchausen sendromu, kişilerin kendilerini hasta göstererek ya

da kendilerine zarar vererek ilgi görmeye çalıştıkları bir mental bozukluğu tarif eder. Bu hastalarda çocukluk döneminde, tıpkı Bobbie'ninki gibi, ailede ilgi odağı olan gerçek hasta bireyler büyük olasılıkla vardır ve çocuk ilgisiz kalmıştır. Bobbie Sue vakasında olduğu gibi, zarar verme dürtüsü yalnız kendine değil kendi himayesindekilere de yönelebilir. Anne olarak çocuğuna ve hemşire olarak sorumluluğundaki aciz hastalara zarar vermesi, Münchhausen by Proxy sendromunun bulgusudur. Bu hastalar, otoritesi altındaki kişilere veya onlara zarar vermek suretiyle dikkat çekme uğraşı içerisindeyler. Bu sendrom “tıbba meydan okuma” olarak da değerlendirilir (Factitious disorder imposed on self, Wikipedia, 2021).

2.5. Charles Edmund Cullen (1988-2003, ABD/ New Jersey)

Charles Cullen, New Jersey'nin en azılı seri katillerindendir. Hemşire olarak çalıştığı 16 yıl boyunca 10 farklı hastanede yaklaşık 45 hastayı öldürdüğü düşünülmektedir. Yüksek doz ilaç uygulaması ile kurbanlarını öldüren Cullen, son olarak yüksek doz insülinle öldürdüğü hastalardan birinin kan şekerinin aşırı düşük çıkması ve aynı hastanede aynı zamanda çok sayıda benzer ölüm olması nedeniyle yakayı ele vermiştir. Kurbanlarının çoğu yaşlı hastalar olsa da kurbanlarının birkaçının 40'lı yaşlarda ve en gencinin de 21 yaşında olduğu bilinmektedir (Charles Edmund Cullen ve Murderpedia, 2021).

Charles Cullen, New Jersey'de koyu Katolik bir ailenin sekiz çocuğundan en küçüğü olarak dünyaya gelmiştir. Kendi ifadesine göre otobüs şoförü olan babası küçükken kendisine tecavüz etmiş ve Cullen henüz çocukken ölmüştür. Ev hanımı olan annesi de kız kardeşinin sürdüğü bir arabanın kaza yapması sonucu ölmüştür. İlk intihar girişimi 9 yaşındayken gerçekleşmiş, yaşamı boyunca 20 defa intihara kalkışmıştır. Çalıştığı yerden çaldığı ilaçlar ve kimyasallarla intihara kalkışan Cullen, bir keresinde de kafasına makas sokarak intihara kalkışmıştır. Annesinin ölümünden sonra okulu bırakıp Amerikan donanmasına katılmış, ancak buradan da garip davranışları ve nihayet ilaç hırsızlığı ile intihar girişiminde bulunması nedeniyle atılmıştır. Donanmadan ayrılmasının ardından hemşirelik okuluna başvurmuş ve 1987 yılında New Jersey'deki St. Barnabas hastanesinde çalışmaya başlamıştır. Aynı yıl Adrienne Taub ile evlenmiş olup çiftin iki kız çocuğu vardır (Charles Edmund Cullen ve Murderpedia, 2021).

İlk cinayetini St. Barnabas hastanesinde 1988 yılında işlemiş olan Cullen'in ilk kurbanı 72 yaşındaki yargıç John W. Yengo idi. Yüksek doz ilaç vererek öldürdüğü bu hastanın ardından 11 hastanın daha St. Barnabas hastanesinde esrarengiz bir şekilde zehirlenmesi, bu hastalardan birinin AIDS hastası olması ve yüksek doz insülinle ölmesi nedeniyle bir cinayet şüphesi doğmuş; konuyla ilgili incelemeler başladığında Cullen, işi bırakmıştır. 1992 yılında Warren hastanesinde çalışmaya başlamış, burada da üç yaşlı hastayı yüksek doz digoksin ile zehirleyerek öldürmüştür. Kurbanlarından biri uyuduğu sırada “sinsi erkek bir hemşire”nin kendisine enjeksiyon yaptığını söylemişse de hasta yakınları bunu ciddiye almamıştır (Charles Edmund Cullen ve Murderpedia, 2021).

1993 yılında eşi Adrienne Cullen, boşanma davası açmış, davada eşinin şiddete eğilimli olduğunu, hayvanlara zarar verdiğini, insanların içkilerine kimyasallar karıştırdığını, cenaze evlerini arayarak uygunsuz şakalar yaptığını ifade etmiştir. Sonraki 10 yıl içinde çok sayıda hastane değiştiren Charles Cullen, son olarak 2003'te Somerset hastanesinde yoğun bakım ünitesinde yüksek doz insülin vererek bir hastayı öldürmesi sonucu hakkında araştırma yapılarak tutuklanmıştır. Tutuklanmasından aylar önce yoğun bakım ünitesinde şüpheli yüksek doz ilaç uygulamaları nedeniyle şikayetler olmuş, bunlardan birinin öldürücü olmayan ancak yüksek doz kabul edilen insülin enjeksiyonu olduğu ve bunu Cullen'in yaptığı tespit edilmiştir. Sonraki incelemelerde ve katilin alınan ifadesinde Cullen'in toplam 9 hastayı bu şekilde öldürdüğü ve onlarla seks yapmaya çalıştığı kaydedilmiştir. Cullen, hastalarına enjeksiyon yaptıktan sonra “mavi kod” vererek onların hayatını kurtarmaya çalışıyor gibi görünmüştür. Tutuklandıktan sonraki ifadelerinde de hastanenin insanlık dışı uygulamalarından

hastaları kurtarmak için onları öldürdüğünü de söylemiştir. Charles Cullen, işlediği cinayetler nedeniyle yedi defa ömür boyu hapse mahkum edilmiştir (Latta, 2016: 25-29).

2.6. Beverly Gail Allitt (1991, İngiltere/ Lincolnshire)

Bobbie Sue Dudley Terrel gibi, Münchausen sendromu ve aynı zamanda Münchausen by Proxy sendromuna sahip olan bir başka seri katil, İngiltere'nin en bilinen seri katili Beverly Gail Allitt'tir (Hoeller, 1997: 241). 21 Şubat- 22 Nisan 1991 tarihleri arasında, oldukça kısa bir süre içerisinde, "seri" olarak 7 aylık bir bebek, 11 yaşında bir çocuk ile sonrasında 2 ve 15 aylık iki bebek daha olmak üzere toplam dört çocuğu öldürmesi ve dokuz çocuğu daha öldürmeye kalkışma, pek çok çocuğa da bedensel zarar vermiş olması nedeniyle 13 defa ömür boyu hapse mahkum edilmiştir. Öldürme yöntemi yüksek doz insülin ve lidokain enjeksiyonu olup kendini aciz hastalara yardım eden "ölüm meleği/ angel of death" olarak görmektedir. Öte yandan Beverly'nin kısa sürede bu cinayetleri işlemiş ya da buna teşebbüs etmiş olması şok etkisi yaratmıştır; çünkü Beverly, kendisine emanet edilen bu çocukların aileleri ile de samimi ve dostça ilişkiler kurmuş ve onların güvenini kazanmıştır (Beverly Gail Allitt ve Murderpedia, 2021).

Beverly, sahte yaralanmalarla dikkatleri üzerine toplamaya çalışan, kimsenin açıp bakmasına izin vermediği bandajlar ve yara bantları ile dolaşan bir çocuk olarak biliniyor. Bir keresinde doktorları, gerçekte hasta olmamasına rağmen apandisit ameliyatına ikna etmiş, ancak foyası meydana çıkınca başka doktorları gezmeye başlamıştır. Kilolu bir ergen olarak zamanının büyük çoğunluğunu hastanede geçiren Beverly, Lincolnshire'da Grantham College'da hemşirelik okumuştur. Garip davranışları (duvarlara dışkı bulaştırmak gibi) ve uydurma hastalıkları nedeniyle eğitiminde yeterli başarıyı sağlayamamış olsa da 1991 yılında Kesteven hastanesinde bir iş bulabilmiş ve çocuk kliniğinde çalışmaya başlamıştır. Cinayetlerini de aynı yıl işlemiştir. Öldürdüğü veya öldürmeye teşebbüs ettiği çocuklarda, kan şekerlerinin aşırı düşüklüğü ile insülin seviyelerinin yüksek olması çocukların öldürücü enjeksiyona maruz kaldığına işaret eden kanıtlar olmuştur (Beverly Gail Allitt ve Murderpedia, 2021). Beverly Allitt ve cinayetleri, Nick Davies'in "Dördüncü Koğuşta Cinayet/ Murder on Ward Four" kitabına (1993) ve kendisini Charlie Brooks'un canlandırdığı "Ölüm Meleği/ Angel of Death" filmine (2005) konu olmuştur.

2.7. Colin Campbell Norris (2002, İngiltere/ Leeds)

1976 Glasgow doğumlu Colin Norris, 2002 yılında dört yaşlı hastayı yüksek doz insülin enjeksiyonu ile öldürmek suçundan ömür boyu hapse mahkum olmuştur. Polis toplam 72 benzer vakanın Norris ile bağlantılı olduğunu düşünmüştür. Kendisi görevdeyken ölen bir hastası için "12 aydır şansı yok gibi gözüküyordu" demesi üzerine şüpheleri üzerine toplamıştı. Daha önce de ölmüş bir hastası hakkında "sabaha karşı ölecek", "birileri her zaman ölür" şeklinde bir tahminde bulunmuş ve bu gerçekleşmişti. Nereden bildiğini soranlara da "işler hep sabaha karşı ters gider" şeklinde yorum yapmıştı. Hipoglisemik ataklar ve beyin hasarı nedeniyle ölen hastalardan birinin diyabet hastası olmaması, polisi ölümlerin cinayet olduğu fikrine yaklaştırmış ve Colin Campbell Norris, 2005 yılında gözaltına alınarak tutuklanmıştır. Hastalara yardımcı olmak için ya da Tanrı rolünü üstlendiği için cinayetleri işlediğini savunan katil için yargıç, kesinlikle ötenazi olasılığını kabul etmediğini ve katilin şeytani ve yaşlılardan nefret eden tehlikeli bir adam olduğunu ifade etmiştir (Colin Campbell Norris ve Murderpedia, 2021).

Norris'in öldürdüğüne dair kanıtlara ulaşılan dört yaşlı hasta 79, 80, 86 ve 88 yaşlarında olmalarına rağmen terminal dönem hastaları değildi. Bu nedenle katilin "ölüm meleği" ya da "merhamet meleği" olduğunu düşünerek hastaları öldürdüğü savı kabul edilebilir bulunmamıştır. Kurbanlarla ilgili bir başka dikkat çekici nokta, kadın olmalarıdır. Erkek katilin cinsel eğilimleri incelendiğinde

homoseksüel olduğu sonucuna varılmıştır (Colin Campbell Norris ve Murderpedia, 2021). Hemşirelik eğitimi sırasında özellikle yaşlıların bulunduğu koğuşlarda çalışırken buralardan nefret ettiğini ifade etmiştir. 2001 yılında Norris'in danışman hocasının öğrencilerine yaşlı hastaların istismarı hakkında bir sunum yaptığı ve bu sunumda 1970'lerde Glasgow'da bir hemşirenin yaşlı hastasını insülin enjeksiyonuyla öldürdüğünü, tutuklandığını ancak temyizde serbest bırakıldığını anlattığı bilgisine ulaşan polis, Norris'in motivasyon kaynaklarından birinin de bu olduğunu düşünmektedir (Colin Campbell Norris ve Murderpedia, 2021).

Ressam ve dekoratör olan babası ile sekreter olan annesinin kendisi henüz 9 yaşında iken ayrılmasından sonra Colin Norris, 70'lerinde olan büyükannesi ile yakınlaşmaya başlamıştır. Torununun katil olamayacağını savunan büyükanne Elizabeth Ogilvie, bu durumu kesinlikle kabul edememiştir. Ancak Norris'in özellikle yaşlı kadın hastaları kurban seçmesinde büyükannesi ile ilgili detayların etkili olduğu düşünülmektedir. İş yerinde bir arkadaşına yaşlı kadın hastaların bakımını yapmaktan hoşlanmadığını, çünkü büyükannesine benzediklerini ifade ettiği kaydedilmiştir. Annesiyle babası boşandıktan sonra babasını çok az gören Norris, dört yıl sonra annesinin yine bir ressam ve dekoratör olan Raymond Morrison ile evlenmesinin ardından üvey babası ve oğluya yaşamaya başlamıştır. Önceleri seyahat firmalarında çalışan Norris, 22 yaşında hemşire olmaya karar vermiş ve bunun nedeninin insanlara yardım edebilmek ve "onların hayatlarını değiştirebilmek" olduğunu söylemiştir. Ancak 1998'de eğitim aldığı Dundee Üniversitesi hastanesinde ilk defa yaşlı hastalarla uğraşmaya başladığında bundan nefret etmiş ve "mutsuz" olduğunu, "çünkü yaşlı hastalardan hoşlanmadığını" arkadaşlarına ifade etmiştir. Dedektifler, Norris'in yüksek dozla insülin enjeksiyonu ile hastalarını öldürmeden önce hastaları uyuşturmak amacıyla morfin ve diamorfin gibi çeşitli opiatlar kullandığına dair kanıtlara ulaşmıştır (Colin Campbell Norris ve Murderpedia, 2021; Wier, 2011: 413-418).

2.8. Benjamin Geen (2004, İngiltere/ Banbury)

Aralık 2003- Şubat 2004 tarihleri arasında, Horton Hastanesi'nde 17 hasta bilinmeyen sebeplerden ötürü solunum arresti geçirmiştir. Hastalardan ikisi ölmüş, diğerlerini ise solunumlarının durmasının ardından acil müdahale ile geri döndürmek mümkün olmuştur (Farrell, 2018: 207-208.). Olayların olduğu zamanlarda hastanede görevli olan hemşire Benjamin Geen, cebinde öldürücü dozda kas gevşetici içeren bir enjektör ile yakalanmıştır. Sonrasında 27 şüpheli ölümle de ilgili olabileceği düşünülen Geen'in, bunlardan sadece 1'inden sorumlu olduğuna dair kanıt ulaşılmıştır. Sonuç olarak iki yaşlı hastayı öldürmek ve on altı hastayı öldürmeye teşebbüs suçundan 2006 yılında en az 30 sene hapse mahkum olmuştur. Yapılan incelemelerde Geen'in kurbanlarını midazolam, mivaküryum ve yüksek doz insülin enjekte ederek öldürdüğü tespit edilmiştir (Benjamin Geen ve Murderpedia, 2021).

25 yaşında yaşlı hastalarını öldürmekten tutuklanan Benjamin Geen, iş arkadaşlarının verdiği ifadelerle göre her acil müdahale sırasında keyif almaktaydı. "Benim nöbetimde hep bir olay oluyor" diyerek mavi kodla hastaların acil duruma girmesini alaya aldığı da kaydedilmiştir. Bu cinayetleri neden işlediği ya da onu zehirle cinayet işlemek konusunda motive eden şeyin ne olduğu tam çözülememiştir. Başkomiser Michael Smith onun sapıkça nedenlerle yaşlıların hayatıyla oynamaktan zevk aldığı ifade ederek hastalarının ona rastlayarak adeta bir ölüm kapısına geldiğini, ancak ikisi hariç diğerlerinin şanslı olduğunu söylemiştir. Cinayetleri soğukkanlılıkla ve planlayarak işlediğini ve dikkat çekmeye çalıştığını ifade etmiştir (Benjamin Geen ve Murderpedia, 2021). İnsülinin yüksek dozlarında hipoglisemiye bağlı bulgular ön planda olmakla birlikte bu olgulardaki bazı solunum güçlükleri de insüline bağlanabilir. İnsülin zehirlenmesi geçiren olguları inceleyen çalışmalarda az sayıda da olsa solunum yetmezliğine rastlanmıştır (Olson vd., 1999: 82-83). Öte yandan mivaküryum

gibi kas gevşeticiler ve midazolam gibi benzodiazepin grubu ilaçların solunum depresyonuna neden olması daha olasıdır. Cinayetlere dair kanıtlardan biri de Geen'in öldürmeye çalıştığı hastalardan birinin idrarında midazolam ve veküronyum tespit edilmiş olmasıdır. Elbette ki bu ilaçlar hiçbir hekim tarafından bu hastaya reçete edilmemiş, Geen bunları cinayet silahı olarak kullanmıştır (Benjamin Geen ve Murderpedia, 2021).

3. Tartışma

Hemşireler, sağlık hizmetindeki pozisyonları gereği hastalara en yakın sağlık çalışanlarıdır. Hekimlerle karşılaştırıldığında hastayla empati kurma, hemşirelerde daha sıktır. Yukarıda bahsettiğimiz olgularda da hemşirelerin, hastalarına en yakın durumda olan kişiler olduğu görülmektedir. Bununla birlikte bazı hikayelerdeki hemşireler, acı çektiği düşünülen hastaya “merhamet” edip onu acılarından kurtarmak üzere cinayet işlediğini savunsa da bazılarında hastalara karşı ciddi bir öfke ve tiksinti olduğu açıktır. Bu durumda hasta ile olan zorunlu yakınlık, kurbanı savunmasız bırakırken katili sınır tanımayan bir saldırganlığa dönüştürmektedir.

Konuyla ilgili Türk sinemasından oldukça çarpıcı bir örnek, yönetmenliğini Pelin Esmer'in yaptığı “İşe Yarar Bir Şey/ Something Useful” (2017) filmidir. Filmde ölüm, yaşam ve ötenazi kavramları hem duygusal hem etik açıdan karşıtlıklar içerisinde sorgulanarak seyirciye sunulmuştur. Boyundan aşağısı felç olan bir hastayı öldürecek olan genç kadın hemşire, ölümün bu meslekte sıradanlaştığını ifade ederken paraya ihtiyacı olduğunu, başka bir meslek yapmak istediğini, son olarak da bunu “işe yarar bir şey” yapmış olmak için yaptığını söylemektedir. Filmde açıkça belirtilmemekle birlikte damar yolundan verilen madde, kalp durmasını sağlayacak olan potasyum klorürdür. Asya sinemasında bu film örneğine rastlamak, aktif ötenazinin bu ülkelerde de tartışılan bir konu olduğunu göstermektedir. Filmde katilde “merhamet” duygusu ya da güç kontrolü yerine, para için adam öldürme ya da duygusuzluk ve sonuç olarak işe yarama hissi üzerinde durulmuştur.

Seri katil hemşirelerin uzun süre gizlenemedikleri ve özellikle son yıllarda kısa süre içerisinde yakayı ele verdikleri üzerinde durulabilir. Zaman içerisinde insülin ile işlenen cinayet örneklerinin artması ve adli tıp incelemelerinde dışarıdan verilen insülinin tespit edilebilir hale gelmesiyle bu durum açıklanabilir. Seri cinayet işleyen bu katillerin uzun süre saklanabilmeleri sıkça yer değiştirmişse de hasta profillerinin değişmediği görülmektedir. Yaşlı hastalar genellikle kurban seçilmiştir; ancak Beverly Allitt vakası istisnadır. Gözetimindeki bebek ve çocukları öldüren bu hemşirenin Münchausen (by proxy) sendromu olduğunu göz önünde bulundurmak gerekir. “Tıbbı isyan” olarak da adlandırılan bu sendromda kendini ya da gözetimindekileri (hastaları, çocuklarını vb) hasta ederek dikkat çekme ihtiyacı görülmektedir. Kurmaca hastalıklar olduğundan bir türlü tedavi edilemeyen ve tıbbın çaresiz kaldığı durumlar olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu durumların sıklığı ve sürekliliği, Münchausen sendromu için ipucu vermektedir. Bahsi geçen hemşirelerden olan Bobbie Sue Dudley Terrel de aynı sendroma sahiptir; ancak onun kurbanları yaşlı hastalar olmuştur (Factitious disorder imposed on self, Wikipedia, 2021).

Morfin, seri katil sağlık çalışanlarının cinayet silahı olarak kullandıkları ilaçlar içerisinde en fazla tercih edilen ilaçtır. Seri katil hemşireler arasında ise insülinin de cinayet silahı olarak morfin kadar çok tercih edildiği bu çalışmada görülmektedir. Kurbanda hipoglisemiye bağlı ciddi nörolojik bulgulara ve bazılarında solunumsal zorluklara da yol açan bu ilaç, çoğunlukla kurbanların diyabet tedavisi için kullandıkları ilaçlardandır. Literatürden başka bir örnek vermek gerekirse Avusturyalı seri katil Elfriede Blauensteiner de benzer şekilde, kurbanlarını diyabet tedavisinde kullandıkları kendi ilaçları olan glibenklamidle öldürmüştür. Kumar bağımlılığı ve para ihtiyacı nedeniyle cinayet işleyen Blauensteiner, kurbanlarının miraslarının kendisine kalmasını sağlamıştır. Hipogliseminin öldürücü etkisinin kendisini gösterdiği seri cinayetler açısından Elfriede Blauensteiner vakasındaki

tek fark, katilin hemşire değil; kurbanların eşi, sevgilisi ya da komşusu olmasıdır. Ayrıca glibenklamid oral yolla alınabilen bir antidiyabetik olduğundan kurbanların yiyeceklerine kolaylıkla karıştırılarak verilmiş, cinayetler ev ortamında gerçekleşmiştir (Tırmıkçıoğlu, 2020: 348-350). İnsülinle işlenen seri cinayetlerde ise, oral yolla verilen insülinin etkisiz olması nedeniyle, cinayet yeri genellikle hastaneler ya da hastaların yatarak tedavi gördükleri bakım evleridir; çünkü insülin enjeksiyonu yüksek dozda ve standart insülin kalemleri yerine enjektör ile hastane dışında uygulandığında oldukça şüphe uyandırıcıdır.

Katillerin yaşları göz önüne alındığında hemen hepsinin 20'li 30'lu yaşlarda olması dikkat çekicidir. Psikopatlık küçük yaşlarda davranış bozukluğu olarak başlamakta ve suça meyli arttırmaktayken 20'li yaşlardan sonra antisosyal kişilik bozukluğu olarak karşımıza çıkmaktadır. Çocukluk dönemine ait bilgi edinebildiğimiz seri katillerin dindar bir aile ortamında yetişmiş olması bir başka ortak özellikleridir. Özellikle yaşlı kurbanlarını huzura kavuşturmak amacıyla öldürdüğünü savunan bu seri katiller, kendilerini huzur meleği ya da ölüm meleği olarak tanımlamaktadır. Çocuk yaşlarında istismar yaşantıları ya da ebeveynlerin boşanması gibi travmatik yaşantılar da katillerdeki psikopatolojinin zeminini oluşturan ortak parçalardandır. Özellikle anne baba dışında yaşlı bir bireyle yaşamış olmak ya da büyükanne fenomeni, yaşlı hastalarını öldüren Colin Campbell Norris'in biyografisinde açıkça görülmektedir.

Kurbanların özelliklerini incelediğimizde ise çoğunluğunun yaşlı hastalar olduğunu görmekteyiz. Ölüme yakın ya da zayıf görülen kurbanların, katile göre öldürülme nedenleri ya nefret ya merhamettir. Kronik hastalıklar ve çoklu ilaç kullanımı yaşlı hastalarda sık görülmektedir. Kardiyovasküler sistem bozuklukları ve ilaçları yaşlı hastalarda birinci sırada karşımıza çıkarken yaklaşık dört yaşlı hastadan birinde antidiyabetik kullanımı bulunmaktadır (Öztürk ve Uğraş, 2017: 103-108). Yaşlıların kurban seçildiği cinayetlerle ilgili araştırmalar oldukça kısıtlıdır. Yaşlı cinayetlerini diğer cinayetlerden ayıran ve önemli kılan bazı özellikler vardır. Bunlardan biri yaşlı cinayetlerinin genellikle hırsızlık gibi bir başka suç sırasında işlenmiş olmasıdır. Bir diğeri ise katilin tanıdık, yabancı ya da akraba olma olasılığının eşit olmasıdır. 65 yaş altı kurbanlar içinse cinayetin bir tanıdık tarafından işlenmiş olması yüksek ihtimaldir. Yaşlı cinayetlerinde en sık kullanılan yöntemler, bıçaklama, silahla vurma ve künt travmadır (Bayraktar ve Sungur, 2017: 48-56). Sağlık çalışanları tarafından işlenen seri cinayetlerde ise, diğer yaşlı cinayetlerinde gördüğümüz yöntemlerden farklı olarak ilaç ya da zehir en sık kullanılmaktadır. Söylenbilir ki burada yöntemi belirleyen unsur, kurbanın değil katilin özelliğidir.

Seri katil hemşirelerin kurbanları arasında yenidoğanlar ve küçük çocuklar da bulunmaktadır. Özellikle çocukluk dönemi travmalarla dolu olan bu katillerin psikiyatrik bozukluklara da sahip olduğu görülmektedir. Hem dikkat çekmek amacıyla hem de çocuk kurbanları tıpkı yaşlı kurbanlar gibi zayıf bulduklarından cinayetleri işlemişlerdir. Çocuk ya da bebek cinayetleri daha nadir görülen durumlar olup sosyal ve medikolegal bir problemdir. Yenidoğan cinayetlerinde katil, çoğunlukla ebeveynlerden bir tanesi (genellikle anne) ve kurbanın en sık ölüm nedeni künt kafa travmasıdır (Baralic, Savic, Alempijevic, Jecmenica, Sbutega- Milosevic ve Obradovic, 2010: 935-942). Yaşlı cinayetleriyle benzer şekilde, sağlık çalışanlarının işlediği çocuk cinayetlerinde de yöntemi belirleyen katilin özellikleridir. Denilenebilir ki ilaç ya da zehirle öldürmek, katilin sağlık çalışanı olabileceğine işaret eder.

SONUÇ

Bu çalışma, konuyla ilgili literatür taramasıyla ulaşılmış sınırlı sayıda araştırma makalesi ile internet veri tabanları ve internette erişime açık olan gazete arşivlerinin detaylı incelenmesiyle yapılmıştır. Veri sınırlamasına gitmek ve konuyu tartışılabilir kılmak adına sağlık çalışanı seri katiller içerisinden meslek ve kullanılan yöntem/ilaç ayırımına gidilmiş, sıklık sırasına göre analiz edilmiş ve sonuç olarak insülin kullanarak seri cinayet işleyen hemşireler değerlendirmeye alınmıştır. Bu çalışmada hemşirelerin konu alınmasının, hemşirelik mesleğine yönelik bir araştırma nedeniyle olmadığı açıktır. Katillerin yaşam ve cinayet öykülerinin detaylı verilmesi, karşılaştırmanın eksik kalabilecek yönlerinin okuyucu ya da diğer araştırmacılar tarafından da yapılmasına olanak verecektir. Bununla birlikte her bir katil için öyküleme kullanılan veriler aynı değildir, bu durum bazı bilgilerin bazı vakalar için ulaşılabilir olması ya da olmamasına bağlıdır. Literatüre eklenecek diğer çalışmalar ve araştırmalarla bu çalışmada sunulan veriler daha değerlendirilebilir ve daha karşılaştırılabilir hale gelebilir. Bunun için konuyla ilgili daha geniş ve ulaşılabilir veri tabanlarına, yeni araştırmalara ve konuya meraklı araştırmacılara ihtiyaç vardır.

Bu çalışmada incelenen seri katiller şüphe uyandırmayan, hatta güvenilir kabul edilmiş hemşirelerdir. Hemşireler ilaç bilgilerini ve uygulama yetkilerini cinayet işlemek için kullanmışlardır. Diğer seri cinayetlerin aksine cinayetler seksüel nedenlerle işlenmemiş olup öykülerin hemen hepsinde güç kontrolü ya da “ölüm meleği” adı verilen merhamet motifi yer almaktadır; ancak kurbanların gerçekte çok azının ölümcül vakalar olması dikkate değerdir. Kullanılan yöntemin ilaç olması, katilin sağlık çalışanı olmasına işaret ederken hemşirelerin hastalara en yakın pozisyonda çalışıyor olması nedeniyle mesleki anlamda bir suistimalin bu grupta daha fazla olduğu görülmektedir. Ayrıca hastane ortamında insülinin de morfin gibi anesteziiklerden farklı olarak, daha kolay ulaşılabilir ve uygulanabilir bir cinayet silahı olabileceği sonucuna varılmıştır.

Yazarların katkı düzeyleri: Birinci Yazar %100

Çalışmada etik kurul iznine gerek yoktur.

Çalışmada finansal destek alınmamıştır.

Çalışmada potansiyel çıkar çatışması bulunmamaktadır.

KAYNAKLAR

- BARALIC, I., SAVIC, S., ALEMPIJEVIC, D.M, JECMENICA, D.S., SBUTEGA- MILOSEVIC, G. ve OBRADOVIC M. (2010) Child homicide on the territory of Belgrade. *Child Abuse & Neglect*, 34,935–942.
- BARTELS, R. ve PARSONS, C. (2009). The social construction of a serial killer. *Feminism & Psychology*, 19(2), 267–280.
- BARTOL, C.R. ve BARTOL, A.M. (2018). *Introduction to Forensic Psychology: Research and Application*, 5th ed. Thousands Oaks: SAGE Publications.
- BAYRAKTAR, S. ve SUNGUR, N. (2017) Yaşlı Bireylerin Kurban veya Katil Oldukları Cinayetlerin İncelenmesi. *Senex: Yaşlılık Çalışmaları Dergisi*, 1,48-56.
- BEİNE, K.H. (2003). Homicides of patients in hospitals and nursing homes: A comparative analysis of case series. *International Journal of Law and Psychiatry*, 26, 373–386.
- DEMİRBAŞ, H. (2019). *Psikopatoloji ve Suç*. Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık.
- FARRELL, M. (2018) *Criminology of Serial Poisoners*. Cham: Palgrave Macmillan.
- FIELD, J. (2007). *Caring to death: a discursive analysis of nurses who murder patients*. PhD Thesis. Adelaide: University of Adelaide.
- FRANS HOOIJMAIJERS ve MURDERPEDIA. (2021) <https://murderpedia.org/male.H/h/hooijaijers-frans.htm> , Erişim tarihi: 20.05.2021.
- FREİ, A., VÖLLM, B., GRAF, M. ve DİTTMANN, V. (2006). Female serial killing: Review and case report. *Criminal Behavior and Mental Health*, 16(33), 167–176.
- HOELLER, K. (1997) Review of Existential Psychology and Psychiatry. Seattle: *Association of Existential Psychology and Psychiatry*, 241.
- İNTERNET: ANGEL OF DEATH (2005). <https://www.imdb.com/title/tt0862651/> , Erişim tarihi: 20.05.2021.
- İNTERNET: BENJAMIN GEEN ve MURDERPEDIA. <https://murderpedia.org/male.G/g/geen-benjamin.htm> , Erişim tarihi: 20.05.2021.
- İNTERNET: BEVERLEY GAIL ALİİTT ve MURDERPEDIA. <https://murderpedia.org/female.A/a/allitt-beverley.htm> , Erişim tarihi: 20.05.2021.
- İNTERNET: BOBBIE SUE TERRELL ve MURDERPEDIA. (2021). <https://murderpedia.org/female.T/t/terrell-bobbie-sue.htm>, Erişim tarihi: 20.05.2021.
- İNTERNET: CECILE BOMBEEK ve MURDERPEDIA. (2021). <https://murderpedia.org/female.B/b/bombeek-cecile.htm> , Erişim tarihi: 20.05.2021.
- İNTERNET: CHARLES EDMUND CULLEN ve MURDERPEDIA. <https://murderpedia.org/male.C/c/cullen-charles.htm> , Erişim tarihi: 20.05.2021.

- İNTERNET: COLİN CAMPBELL NORRIS ve MURDERPEDIA. <https://murderpedia.org/male.N/n/norris-colin.htm> , Erişim tarihi: 20.05.2021.
- İNTERNET: CRIMESITE, Dikke Frans: verdacht van 259 moorden, (2013). <https://www.crimesite.nl/dikke-frans-verdacht-van-259-moorden/> , Erişim tarihi: 20.05.2021.
- İNTERNET: FACTITIOUS DISORDER IMPOSED ON SELF, WIKIPEDIA. (2021). https://en.wikipedia.org/wiki/Factitious_disorder_imposed_on_self , Erişim tarihi: 20.05.2021.
- İNTERNET: İŞE YARAR BİR ŞEY (2017). <https://www.imdb.com/title/tt6214084/> , Erişim tarihi: 20.05.2021.
- İNTERNET: KILLER NUN (1979). <https://www.imdb.com/title/tt0078343/> Erişim tarihi: 20.05.2021.
- LATTA, S.L. (2016). *Medical Serial Killers*. New York: Enslow Publishing.
- LUBASZKA, C.K., SHON, P.C. ve HINCH, R. (2014). Healthcare serial killers as confidence men. *Journal of Investigational Psychology Offender Profiling*, 11(1), 1–28.
- OLSON, K.R., ANDERSON, B., BENOWITZ, N.L., BLANC, P.D., CLARK, R.F. ve KEARNEY, T.E., et al. (1999) Specific Poisons and Drugs: Diagnosis and Treatment. In: *Poisoning and Drug Overdose*. 3rd ed. New York: Appleton and Lange, 82-83.
- ÖZTÜRK, Z. ve UĞRAŞ, K.G. (2017) Drug use and polypharmacy in elderly patients. *Tepecik Eğitim Hastanesi Dergisi*, 27(2), 103-108.
- RAMSLAND, K.M. (2006) The Female Nurses. In: *Inside the Minds of Healthcare Serial Killers: Why They Kill*. Westport: Praeger Publishers, 52-53.
- SHEPHERD, G. ve FERSLEW, B.C. (2009). Homicidal poisoning deaths in the United States 1999-2005. *Clinical Toxicology (Phila)*, 47, 342–347.
- STONE, M.H. (2001). Serial sexual homicide: Biological, psychological and sociological aspects. *J Pers Disord*, 15, 1–18.
- THE NEW YORK TIMES, Dutch jail nurse in 5 deaths, (1976). <https://www.nytimes.com/1976/12/08/archives/dutch-jail-nurse-in-5-deaths.html/> , Erişim tarihi: 20.05.2021.
- TIRMIKÇIOĞLU, Z. (2020). Kumar, Zehir ve Cinayet: Elfriede Blauensteiner Vakası. *Bağımlılık Dergisi*, 21(4), 348-350.
- TIRMIKÇIOĞLU, Z. (2021). Zehir Bende, İlaç Bende: Sağlık Çalışanı Seri Katiller. *The Bulletin of Legal Medicine*, 26, 189-196.
- UNITED PRESS INTERNATIONAL, a nursing home orderly charged with killing four patients. (1984). <https://www.upi.com/Archives/1984/01/04/A-nursing-home-orderly-charged-with-killing-four-patients/2659442040400/> Erişim tarihi: 20.05.2021.
- WIER, N. (2011) *British Serial Killers*. Bloomington: AuthorHouse.
- YARDLEY, E. ve WILSON, D. (2016). In Search of the ‘Angels of Death’: Conceptualising the Contemporary Nurse Healthcare Serial Killer. *Journal of Investigational Psychology Offender Profiling*, 13(1), 39–55.
- YORKER, B.C., KİZER, K.W., LAMPE, P., FORREST, A.R.W., LANNAN, J.M. ve RUSSELL, D.A. (2006). Serial murder by healthcare professionals. *Journal of Forensic Science*, 51(6), 1362–1370.

EK:

Tablo 1. İnsülin enjeksiyonu ile cinayet işleyen seri katil hemşireler								
ADI	CİNSİYET (E/K)	KURBAN SAYISI	DOĞUM TARİHİ	AKTİF OLDUĞU YAŞ	AKTİF OLDUĞU YIL	AKTİF OLDUĞU TARİH	İLAC/MADDE	ÜLKE (ŞEHİR)
Hooijmaijers F.	E	5- 264	1935	25- 36	11	1960- 1971	İnsülin	Hollanda (Kerkrade)
Bombeek C.	K	3- 6	1933	44	1	1976- 1977	İnsülin	Belçika (Wetteren)
Hart O.H.	E	4	1950	34	0	1984	İnsülin	ABD (Eugene OR)
Terrell B.S.	K	4- 12	1952	32- 33	1	1984- 1985	İnsülin	ABD (Florida)
Cullen C. E.	E	18- 40	1960	28- 43	15	1988- 2003	İnsülin, digoksin	ABD (Pennsylvania)
Allitt B.G.	K	4	1968	23	2	1991- 1993	İnsülin, lidokain	İngiltere (Lincolnshire)
Norris C.C.	E	4- 7	1976	26	0	2002	İnsülin	İngiltere (Leeds)
Geen B.	E	2- 15	1981	23	0	2004	İnsülin, sedatif, kas gevşetici	İngiltere (Banbury)